

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2020. szeptember 8. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt *vádlott neve* ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2019. november 6. napján kihirdetett *6.B.1425/2019/32.* számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

A bíróság megállapítja, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült összesen 1.682.575,- (egymillió-hatszáznyolcvankettőezer-ötszázhetvenöt) forint büntügyi költségből a vádlott 935.893,- (kilencszázharmincötezer-nyolcszázkilencvenhárom) forintot köteles megfizetni, míg 746.682,- (hétszáznegyvenhatezer-hatszáznyolcvankettő) forint büntügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által 2019. november 07. napjától 2020. szeptember 08. napjáig letartóztatásban töltött időt.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során összesen 513.297,- (ötszáztizenháromezer-kettőszázkilencvenhét) forint büntügyi költség merült fel, amelyből a vádlott 120.164,- (egyszázhúszezer-egyszázhatvannégy) forintot köteles megfizetni, míg az ezt meghaladóan felmerült 393.133,- (háromszázkilencvenháromezer-egyszázharminchárom) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A Szegedi Törvényszék fenti számú ítéletével a 2018. december 30. napjától őrizetben volt, majd 2019. január 2. napjától letartóztatásban lévő vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklásának büntetésében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont], ezért őt 6 év 8 hónap szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és a büntetésbe beszámítani rendelte a vádlott által 2018. december 30. napjától 2019. november 6. napjáig fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült 939.093,- forint büntügyi költség viselésére, míg megállapította, hogy az ezt meghaladóan felmerült 753.104,- forint büntügyi költséget az állam

viseli.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:
Az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyház fokozatban történő megállapítása érdekében.
A vádlott és védője egyezően a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.
- [3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.338/2019/30. számú átiratában és a fellebbezési nyilvános ülésen, a vádlott terhére bejelentett fellebbezést azzal a pontosítással tartotta fenn, hogy az ügyészségi fellebbezés indokolásából a kétszeres értékelés vonatkozásába írtakat mellőzte. Indítványozta, hogy az ítéletábra a Be. 590. § (3) bekezdése szerint, az elsőfokú bíróság ítéletének csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezéseit, illetve részét bírálja felül.
- [4] Kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett. Az irányadó tényállásból helyesen következett a vádlott bűnösségére és cselekményét - a váddal egyezően - a törvény szerint minősítette. Kifogásolta, hogy a törvényszék a bűnösségi körülményeket helytállóan vette számba, ám azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint nem értékelte kellő súllyal az elsőfokú bíróság azt a tényt, hogy a vádlott által Magyarországra behozott kábítószer hatóanyag tartalma közel 3 és félszeresen haladta meg a különösen jelentős mennyiség alsó határát, továbbá a kábítószer birtoklása büntetnének helyi elszaporodottságát. Ezért az elsőfokú ítélettel kiszabott büntetés nem igazodik megfelelően a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, illetve a bűnösségi körülményekhez. Ezen túlmenően, véleménye szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy indokolt a vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban meghatározni. A külföldi elkövetők javára vonatkozó indokolatlan fokozatenyhítés, a magyar állampolgár elítéltek hátrányos megkülönböztetéséhez vezet. Ezen túlmenően, a kábítószer elkobzásának jogcíme tekintetében a felhívott jogszabályhely helyesbítését, összességében pedig azt indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezések folytán felülbírált részét változtassa meg, a kiszabott szabadságvesztés tartamát súlyosítsa, állapítsa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani, míg az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.
- [5] A vádlott védője, a fellebbezési nyilvános ülésen a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva, kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a vádlott személyi körülményei tekintetében megállapított enyhítő körülményeket, a bűncselekmény elkövetési körülményeit, és azt a tényt, hogy a vádlott a nyomozási és tárgyalási szakban a terhére rótt bűncselekmény elkövetését mindvégig elismerte, cselekményét megbánva, a hatóságokkal együttműködött. Kiemelte, hogy a vádlott igen hosszú ideje, több mint másfél éve van fogvatartásban, ezidő alatt a családjával nem találkozott, családjának ellátásához sem anyagilag, sem természetben hozzájárulni nem tudott. Így véleménye szerint a szabadságvesztés tartama aránytalanul súlyos, ezért indítványozta, hogy az ítéletábra az ügyészség fellebbezését elutasítva, a vádlottal szemben enyhébb büntetést szabjon ki.
- [6] Sem a kiszabott büntetés súlyosítása, sem annak enyhítése érdekében bejelentett fellebbezések nem alaposak.
- [7] Jelen ügyben fellebbezés bejelentésére kizárólag a vádlott terhére, illetve javára, a kiszabott büntetés

súlyosítása, illetve enyhítése érdekében került sor [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont]. A Be. 590. § (3) bekezdése szerint, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

- [8] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) és (4) bekezdésében meghatározott esetben, az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja
- a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,
 - b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,
 - c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést, továbbá
 - d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.
- [9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.
- A Be. 606. § (3) bekezdése alapján, amennyiben az elsőfokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a másodfokú bíróság a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseket csak akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének van helye.
- [10] Az ítélet tábla, e jogszabályi keretek között elvégzett korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülést a perrendi szabályokat megtartva a Be. LXXVI. Fejezetében részletezett eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le, továbbá az ítélet írásba foglalásakor, a jogi indokolás terjedelmét illetően, a Be. 562. § (2) bekezdése, és a 564. § (4) bekezdése szerint járt el.
- [11] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított - és a másodfokú bíróság által nem vizsgált - tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítése is törvényes.
- [12] Csak megjegyzi a másodfokú bíróság az ítélet szerkesztése körében, hogy a vádlott személyi körülményei nem képezik a tényállás részét, a Be. 561. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjában írtakra tekintettel.
- [13] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket, szinte maradéktalanul figyelembe vette, azt a másodfokú bíróság csupán annyival egészítette ki, hogy további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott több mint másfél éve van letartóztatásban, míg további súlyosító körülményként, hogy a vádlott által birtokolt kábítószer hatóanyag-tartalma három és félszer meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát.
- [14] Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is figyelemmel, az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási körülményeket súlyuknak megfelelően értékelve, a bűncselekmény tárgyi súlyával is arányban álló, törvényes büntetést szabott ki. A vádlott terhére rótt bűncselekményt a törvény öttől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, így az irányadó középmérték tíz év szabadságvesztés. A bíróságnak ebből kell kiindulnia a büntetés tartamának meghatározása során, és ettől csak a súlyosító és enyhítő körülményekre tekintettel térhet el.

- [15] Ezen szempontok alapján másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés tartama arányos, a kialakult bírói gyakorlatnak megfelel, így annak sem lényeges súlyosítása, sem lényeges enyhítése nem indokolt.
- [16] Az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelt az is, hogy a törvényszék a külföldi állampolgárságú, a magyar nyelvet nem beszélő vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban határozta meg. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Btk. 35. § (2) bekezdésében írtak szerint a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik az eggyel enyhébb vagy súlyosabb végrehajtási fokozat meghatározása, amely során kizárólag a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre lehet döntését alapítania. A Kúria 56. Büntető Kollégiumi véleményének III/10. pontjában írtak szerint enyhítő körülmény, ha a vádlott olyan külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli, ezért a büntetés kiállása fokozott terhet jelent számára. Helyesen hivatkozott a törvényszék arra, hogy ilyen esetben - a Szegedi Ítéltábla következetes ítélkezési gyakorlatára is figyelemmel - a törvény szerint meghatározott fegyház végrehajtási fokozatnál indokolt eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása.
- [17] Ezért nem osztotta a másodfokú bíróság az ügyészség álláspontját, a súlyosabb végrehajtási fokozat elrendelését illetően.
- [18] A kiutasítás tartamát a törvényszék a bűncselekmény tárgyi súlyára és a vádlott személyi körülményeire figyelemmel arányosan állapította meg, és a törvénynek megfelelően rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról is.
- [19] Az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt bűnjelekről a törvénynek megfelelően rendelkezett. E körben azonban a jogszabályi hivatkozása helyesbítésre szorul: a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja alapján kell az elkobzást elrendelni, mert a lefoglalt kábítószer az a dolog, amelyre a bűncselekményt elkövették.
- [20] Tévedett a törvényszék azonban a vádlott által viselendő bűnügyi költség összegének meghatározása során.
- [21] A költségjegyzék 20. tételszáma alatt szereplő szakértői munkadíj összegét elmulasztotta ugyanis a felmerült költségek közé beszámítani, továbbá a bűnügyi költség összege meghatározásánál számítási hibát is vétett. Ezért a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, és megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből, a vádlott 935.839,- forintot köteles megfizetni a Be. 574. § (1) bekezdése alapján, míg 746.682,- forint bűnügyi költséget visel az állam.
- [22] A fent kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a kiszabott büntetés enyhítése, illetve súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezéseket aaptalannak ítélte, azonban az elsőfokú bíróság ítéletét hivatalból is felülbírálv, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [23] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, a másodfokú határozat meghozataláig letartóztatásban töltött időt az ítéltábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a kiszabott szabadságvesztésbe.
- [24] A fellebbezési eljárás során, a lefoglalt személygépkocsi tárolási díjaként és a védő közreműködése során felmerült mindösszesen 120.164,- forint bűnügyi költség megfizetésére az ítéltábla a vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésére is -

kötelezte, míg megállapította, hogy a vádlott részére lefordított határozatok fordítási díjaként és a közreműködő tolmács díjaként felmerült mindösszesen 393.133,- forint bünyügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

[25] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

, 2020. szeptember 8.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

dr. Katona Dorottya s. k.
előadó bíró

dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.31/2020/55. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 6.B.1425/2019/32. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2020. szeptember 8.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke